

متولد ماه مهر

پسرم سه سال است که تعطیلات تابستانی‌اش را در یک کارگاه کارآموزی می‌کند. از ابتدای تابستان امسال، مدیر کارگاه برایش حقوق مختصری هم در نظر گرفته است. هیچ وقت خوشحالی‌اش را از گرفتن اولین حقوقش فراموش نمی‌کنم. هفته پیش، وقتی از کار برگشت، دیدم باز هم خوشحال است. پرسیدم حقوق گرفته‌ای؟ گفت: «نه، از امروز برایم یک شاگرد آورده‌اند تا به او آموزش دهم!»

می‌گفت؛ شاگردش فوق لیسانس شیمی دارد و ده سال از خودش بزرگ‌تر است! در ۲۷ سالگی متوجه شده است مدرک خالی برایش نان نمی‌شود و باید کار یاد بگیرد!

هم دلم برای شاگردش سوخت و هم او را تحسین کردم! دلم از این سوخت که عمر زیادی را در خارج از مسیر کسب حرفه گذرانده‌است و تحسینش کردم که آنقدر جرئت داشته‌است تا بازگردد و کار را از جای درستش آغاز کند.

ابتدای امسال با تغییر مدیر مسئول، خوش‌بختانه یکی از تغییرات مثبت دفتر انتشارات این بود که همگام با جریان توجه به رشته‌های هنرستانی، مجله‌ای مخصوص هنرستانی‌ها داشته‌باشیم. پیشنهاد انتشار این مجله به سرعت تأیید شد و چون جای آن در مجموعه نشریات رشد خالی بود، خیلی زود همه بزرگان این رشته پای کار آمدند و با تمام وجود با مجله همراه شدند.

ما در نشریه رشد هنرجو تصمیم داریم عزمی ملی برای ایجاد همدلی بین اهالی کار و مهارت راه بیندازیم؛ برای کسانی که از همان دوران دانش‌آموزی مسیر درست آینده شغلی خودشان را انتخاب کرده‌اند.

دوستان هنرجوی من، خوشحال باشید که در مسیر درست تحصیلی خود قرار گرفته‌اید! قدر این انتخاب و این روزها را بدانید. منتظر یادداشته‌ها و خاطره‌های هنرستانی شما هستیم.

سردبیر